

Arrest

nr. 160 966 van 28 januari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 18 januari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 januari 2016.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 januari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HENDRICKX en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Liberiaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in X (Maryland county). Uw vader was een etnische Krahn en uw moeder behoorde tot de Grebo etnie. U bent christen. Omstreeks 1992 - toen u 5 jaar was - vertrokken u, uw moeder en uw broer Prince met een Ghanees echtpaar naar Takoradi in Ghana, omwille van de burgeroorlog. Uw vader, die soldaat was in het Liberiaanse leger, bleef achter in Liberia. In 1997 vernamen jullie dat uw vader in Liberia was omgekomen bij een explosie. John Freeman, de broer van de vrouw van het echtpaar waarmee jullie vanuit Liberia naar Ghana waren vertrokken, zocht toenadering tot uw moeder, en sloot een traditioneel huwelijk met haar. Ze kregen samen 2 dochters. Toen u een jaar of 12, 13 was, had u op het internaat van de missieschool waar u toen verbleef, seksuele betrekkingen met X, die u hierin 'introduceerde'. Jullie deden dat bij gebrek aan

beschikbare meisjes om seksuele betrekkingen mee te hebben. U overtuigde op uw beurt Joe, een jongen uit uw buurt, tot het hebben van seks, toen jullie samen gingen zwemmen. Toen uw moeder en stiefvader dit vernamen, zei uw moeder dat u ermee moest stoppen en u werd door uw stiefvader geslagen. Daarna had u niet langer seksuele betrekkingen met jongens. Op termijn begon uw stiefvader uw moeder ervan te verdenken dat zij vreemd ging en mishandelde haar. Uw moeder besloot daarom Ghana te verlaten en naar Liberia terug te keren. Ze stelde het aan uw stiefvader voor alsof ze enkel op bezoek ging, maar had de intentie om zich voorgoed in Liberia te vestigen. In 2010 reisden uw moeder, u, uw broer en uw twee (Ghanese) stiefzussen van Ghana naar Liberia. Jullie gingen eerst naar Harper, waar uw moeders familie woonde. Daar kreeg ze wat geld van haar familie. Ze werd aangemaand om de erfenis van uw vader te verzilveren. Het geld werd haar uitgekeerd en uw moeder vestigde zich met haar moeder, u, uw broer en uw 2 stiefzussen in Jacob town in Monrovia. U vatte er studies van bouwkundig ingenieur aan. Omdat u geen toenadering zocht tot meisjes, maande uw moeder, die op kleinkinderen zat te wachten, u aan om een vrouw te zoeken. Uiteindelijk nam zij hiertoe zelf het initiatief en stelde zij u voor aan Rebecca Coleman. U raakte met haar bevriend en in 2011 ging u een relatie met haar aan. U beëindigde de relatie op een niet nader door u bepaald moment in 2014. Ze beviel op 8 juli 2014 van jullie zoon, John. In de tweede helft van 2014 overleden al de familieleden met wie u in Monrovia samenwoonde, en een nicht die bij jullie op bezoek was gekomen, aan ebola. U was de enige overlevende. Prince Togba, een Amerikaan van Liberiaanse origine, die toevallig in Liberia was, hoorde van het overlijden van uw familieleden en kwam samen met een vriend zijn sympathie betuigen. Hij zei dat u hem mocht contacteren en gaf u zijn telefoonnummer. U belde hem en hij nodigde u ongeveer een week nadat hij u was komen condoleren, in Barnersville in Monrovia uit. Hij gaf u 500 dollar en zei dat hij u alles kon geven wat u wilde. Hij beloofde u ook te zullen helpen om naar de VS te reizen, waar hij woonde. Ongeveer een week later, stelde hij u voor om ook uw huur te betalen. Hij zei dat u hiervoor wel iets in ruil moest doen. U vroeg wat u dan moest doen en hij zei dat u met hem seks moest hebben. U sloeg eerst een beetje in paniek, maar u dacht terug aan de periode toen u seks had met uw kamergenoot op de missieschool in Ghana. U woog het af tegen de materiële voordelen die hij u bood en ging akkoord. Vanaf januari 2015 startte u een relatie met hem. Na een tijd werd u het gewoon om seks met hem te hebben. U maakte regelmatig gebruik van zijn auto. In maart 2015 sprak een Liberiaan die in Senegal woonde u op straat aan over het gebruik van de auto van Prince. Hij maakte zich kwaad en dreigde ermee dat u uit de buurt van Prince moest blijven, waardoor u veronderstelde dat hij iets met Prince had. Door het feit dat hij het luidop zei, konden buurtbewoners het horen en werden ze gesterkt in hun overtuiging dat u een homoseksuele relatie had met Prince. Buurtbewoners zeiden dat u dit niet ongestraft kon blijven doen en uw huisbaas zei dat u uw woonst moest verlaten. U gaf hem geld, waardoor hij erover zweeg. U sprak Prince aan over het feit dat de Liberiaan uit Senegal u hierover had geïnterpelleerd, maar hij zei u dat u het moest vergeten. U merkte dat verkopers op de markt in Jacob town, u niets wilden verkopen omdat zij u ervan verdachten homoseksueel te zijn. In november 2015 vielen moslims uw huis aan ; tijdens dezelfde maand kwam de Liberiaan die in Senegal woonde opnieuw naar u toe om u te bedreigen; hij begon met u te vechten en u liep weg. Uw huisbaas sprak er u over aan dat er op de radiozender Fabric Radio melding werd gemaakt van uw naam, die van Prince en die van de Liberiaan uit Senegal en dat jullie in verband werden gebracht met homoseksualiteit. Prince zei dat hij Liberia zou verlaten omdat het te gevaarlijk werd. Hij gaf u geld om een vliegtuigticket te kopen en bracht u in contact met een agent. U verkreeg een Liberiaans paspoort op uw naam. U reisde op 5 of 7 december 2015 per vliegtuig vanuit Monrovia naar Abidjan (Ivoorkust) en vertrok daar op 11 december 2015 richting Brussel, waar u op 13 december 2015 aankwam. U liet het paspoort achter in het vliegtuig, omdat u bang was te worden teruggestuurd. U legde een kaart van de kerk van de 'Christian Faith Church International' op naam van James Freeman voor en verklaarde aanvankelijk ook voor de federale politie van de luchthaven zo te heten en geboren te zijn op 6 maart 1989. Nadien, toen u asiel vroeg, wijzigde u uw verklaringen en zei u Francis Neah te heten en geboren te zijn op 26 juni 1988. Op 13 december 2015 vroeg u asiel aan op de luchthaven van Zaventem.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u geprobeerd heeft om uw ware naam en leeftijd, alsook de in uw paspoort geregistreerde reistrajecten te verbergen bij aankomst op de luchthaven van Zaventem en dat de redenen die u aanhaalt ter verantwoording hiervoor, niet overtuigend overkomen.

U stelde bij aankomst op de luchthaven op 13 december 2015 James Freeman te heten en geboren te zijn op 6 maart 1989 (zie verslag van de Federale Politie P PA/15-0.316 dd. 13 december 2015). U legde een lidkaart van de 'Christian Faith Church International' voor waarop deze naam voorkomt (zie kopie van dit document in hogervermeld verslag van de Federale Politie). U legde geen reisdocumenten

voor. Pas een dag later, op 14 december 2015, gaf u een andere identiteit op en verklaarde u Francis Neah te heten en geboren te zijn op 26 juni 1988 (zie aanpassingen op bijlage 25). Wanneer u hiernaar gevraagd werd, stelde u dat u bang was om uw echte identiteit op te geven omdat u gezocht wordt in Liberia en vreesde teruggestuurd te worden (gehoor CGVS, p. 3). U stelde om dezelfde reden uw paspoort met uw echte identiteitsgegevens in het vliegtuig te hebben achtergelaten (gehoor CGVS, p. 11-12). De vaststelling dat u valse verklaringen aflegde over uw identiteit en het feit dat u enerzijds een document (lidkaart van de kerk) voorlegde om uw valse identiteit te staven, om anderzijds uw paspoort op uw echte identiteit bewust niet voor te leggen (want achter te laten in het vliegtuig), wijzen erop dat u de Belgische autoriteiten en asielinstanties bewust heeft willen misleiden over uw ware identiteit en over de identiteits- en reisgegevens die in het paspoort stonden geregistreerd. De verantwoording die u hiervoor geeft, met name dat u bang was om uw echte identiteit op te geven omdat u gezocht wordt in Liberia en vreesde teruggestuurd te worden (cf. supra), kan niet worden weerhouden als afdoende verantwoording, omdat van een asielzoeker verwacht kan worden dat hij van meet af aan duidelijkheid zou scheppen omtrent zijn ware identiteit en reisweg. Bovendien verklaarde u dat u bij uw vertrek uit de luchthaven van Monrovia in Liberia uw paspoort (dat u volgens uw eigen verklaringen op rechtmatige wijze verkreeg volgens de geëigende procedure en waarop volgens u uw ware identiteitsgegevens voorkomen (gehoor CGVS, p. 11-12)) heeft gebruikt, hetgeen weinig verenigbaar is met uw verklaring dat u uit vrees te worden teruggestuurd naar Liberia verkoos om uw ware identiteit te verbergen.

Hoewel u de dag na uw asielaanvraag (volgens u) uw ware identiteit opgaf, kan niettemin worden opgemerkt dat deze vaststellingen de geloofwaardigheid van de globaliteit van uw verklaringen in het kader van uw asielaanvraag in negatieve zin hypothekeren.

Daarnaast kan worden opgemerkt dat uit uw verklaringen geenszins kan worden afgeleid dat u homoseksueel geaard bent, of dat u als dusdanig zou worden gepercipieerd bij terugkeer naar Liberia en dat u omwille daarvan een risico op 'vervolging' of op het 'lijden van ernstige schade' zou lopen.

Ten eerste kan worden opgemerkt dat uit uw verklaringen geenszins kan worden afgeleid dat u homoseksueel geaard bent.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel, verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit, een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten. Dit is in casu niet het geval.

U verklaarde op verschillende momenten tijdens het gehoor op uitdrukkelijke wijze homoseksueel geaard te zijn (gehoor CGVS, p. 16 en 20).

U stelde dat u als 12-13-jarige in Ghana op internaat zat; dat uw kamergenoot Emmanuel u 'introduceerde' (sic) en dat jullie anale seks hadden. Toen u werd gevraagd wat eraan vooraf ging, verklaarde u dat jullie beiden films hadden gezien waarin mannen met vrouwen seks hadden (gehoor CGVS, p. 17-18). Gevraagd hoe jullie, die beiden films hadden bekeken waarin seks tussen mannen en vrouwen was te zien, ertoe kwamen om [als jongen] seks te hebben met een jongen, antwoordde u 'Omdat we geen kans hadden om seks te hebben met een meisje' (gehoor CGVS, p. 18). Gevraagd of u – indien er zich toen wel de kans zou hebben voorgedaan om met een meisje seks te hebben – dan seks zou hebben gehad met een meisje in plaats van met Emmanuel, antwoordde u 'Ja, misschien' (gehoor CGVS, p. 18). Deze verklaringen wijzen geenszins op een homoseksuele geaardheid in uw hoofde, maar eerder op experimentele seks tussen jonge adolescenten van hetzelfde geslacht, die klaarblijkelijk hoofdzakelijk gestoeld was op de beschikbaarheid van de andere persoon en niet zozeer op het geslacht van deze persoon, vermits u verklaarde dat u toen misschien ook seks zou hebben gehad met een meisje als u hiertoe de kans zou hebben gehad.

U stelde verder dat u – toen u in Ghana was - Joe, een jongen uit uw buurt, op uw beurt 'introduceerde' en seks met hem had toen jullie samen gingen zwemmen (gehoor CGVS, p. 22). U verklaarde dat uw moeder en stiefvader hiervan op de hoogte raakten en dat zij dit gedrag streng veroordeelden en dat uw stiefvader u hierom sloeg (gehoor CGVS, p. 8 en 21). Uw moeder zei dat u ermee moest stoppen en u verklaarde verschillende malen 'Ik liet het achter mij' (gehoor CGVS, p. 16, 21-22). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u zich – omwille van uw (beweerde) homoseksuele geaardheid - nadien spontaan aangetrokken zou hebben gevoeld tot jongens of mannen, of dat u gevolg zou hebben gegeven aan het feit dat u zich aangetrokken voelde tot mannen of dat u zelf het initiatief genomen zou hebben om een relatie aan te gaan met een man of een jongen.

Integendeel; u verklaarde dat u – na uw laatste seksuele ervaring met Joe en weliswaar onder druk van uw moeder die kleinkinderen wilde – een relatie aanging met een vrouw, Rebecca Coleman, dat die relatie ongeveer 3 jaar duurde en dat jullie samen een zoontje, John, kregen (gehoor CGVS, p. 8-9, 18-19). Gevraagd hoe het voelde toen u met haar seks had en of u ervan hield of niet, antwoordde u dat u

seks met haar had en dat u er gevoelens door had (gehoor CGVS, p. 19). U voegde er meteen aan toe dat vaginale seks anders is dan seks via de anus. Gevraagd om dit toe te lichten, zei u dat anale seks andere gevoelens teweegbrengt. Wanneer de protection officer opmerkte dat u met een vrouw ook anale seks kan hebben, lachte u en zei u dat ze het niet willen. Gevraagd of u Rebecca vroeg om anale seks met haar te hebben, antwoordde u bevestigend, en zei u dat ze het niet wilde (gehoor CGVS, p. 19). De suggestie dat u anale seks boven vaginale seks verkiest (cf. supra), zegt evenmin iets over uw seksuele geaardheid, vermits het zowel in een homoseksuele als heteroseksuele relatie kan worden bedreven. Bovendien is de vaststelling dat u gedurende ongeveer 3 jaar een relatie had met een vrouw en een kind met haar kreeg evenmin weinig verenigbaar met uw bewering dat u homoseksueel geaard bent.

Voor wat uw relatie met Prince Togba betreft, kan tot slot worden opgemerkt dat uw verklaringen hieromtrent evenmin kunnen overtuigen dat u homoseksueel geaard zou zijn. U verklaarde dat u door hem benaderd werd toen u het erg moeilijk had omdat u net al uw familieleden aan ebola was verloren. U zei dat hij u geld gaf, dat hij uw huur betaalde, dat hij u zijn auto uitleende en beloften deed (gehoor CGVS, p. 13, 16, 25). Over het begin van uw relatie met Prince zijn uw verklaringen veelzeggend; 'Hij zei dat hij geld wilde geven; dat hij medelijden had met mij en dat hij me alles zou geven. Hij zei dat hij iets wilde van mij. Ik zei 'wat?'. hij zei 'ik wil dat je de liefde met mij bedrijft'. Ik sloeg een beetje in paniek maar dacht terug aan wat er gebeurd was in Ghana met Emmanuel en dat ik het kon; ik woog het af tegen het aanbod dat hij mij deed en ik ging akkoord (gehoor CGVS, p. 27). Uit deze passage blijkt duidelijk dat deze verklaringen over (het begin van) uw relatie met Prince geenszins getuigen van een veruitwendiging van uw (beweerde) homoseksuele geaardheid, maar dat het er eerder op lijkt dat u verklaarde een soort zakelijke kosten-baten analyse te hebben gemaakt, waaruit u concludeerde dat het voorstel tot het hebben van seks met hem (waarvan u verklaarde dat u er 'een beetje in paniek' door raakte) niet in negatieve zin doorwoog tegenover de royale voordelen en beloften die hij u aanbood. De vaststelling dat u bij het voorstel van Prince om seks met hem te hebben verklaarde te hebben teruggedacht aan wat er gebeurd was in Ghana met Emmanuel en dat u het kon (i.e. dat u seks kon hebben met een jongen/man) (gehoor CGVS, p. 27) wijst erop dat u uw (beweerde) homoseksuele geaardheid reduceert tot het hebben van occasionele seks met jongens/mannen als middel om bepaalde behoeften te bevredigen die echter geen verband houden met enige homoseksuele geaardheid ; met name met Emmanuel had u occasioneel seks als alternatief voor seks met toen onbeschikbare meisjes en met Prince stemde u toe om seks te hebben als middel om materiële rijkdom te verwerven. Uw voorstelling van uw (beweerde) homoseksuele geaardheid is er een van een (rationele) keuze en van iets waar men gewend aan raakt, als men het meerdere keren doet; u verklaarde hierover letterlijk dat Prince u overtuigde om seks met hem te hebben en dat u het gewoon raakte (gehoor CGVS, p. 26) en dat u zowel aan Prince als aan de homoseksualiteit wende (gehoor CGVS, p. 25). Nergens uit uw verklaringen valt af te leiden dat u deze (beweerde) homoseksuele geaardheid voorstelt als intrinsiek onderdeel van uw persoonlijkheid, die uw (gevoels)leven permanent zou hebben bepaald.

Tot slot kan nog worden opgemerkt dat u meermaals verklaringen aflegde die strijdig zijn met uw nochtans beweerde homoseksuele geaardheid. Gevraagd of u uzelf in de toekomst ooit een relatie ziet hebben met een meisje of met een vrouw, antwoordde u 'Het kan veranderen; ik heb nood aan gemoedsrust nu.' Gevraagd of u seks zou gehad hebben met een vrouw, indien ze u zoals Prince geld en andere dingen zou hebben gegeven, blijft u aanvankelijk het antwoord schuldig, om daarna bevestigend te antwoorden en eraan toe te voegen dat u het moeilijk had na de dood van uw familieleden. Gevraagd of u dan homoseksueel bent als u niet uitsluit dat u in de toekomst een relatie zou hebben met een meisje of een vrouw, antwoordde u 'Alles verandert : ik weet het niet' (gehoor CGVS, p. 16). U stelde later tijdens het gehoor overigens ook dat u zich kan inbeelden dat u zich seksueel aangetrokken zou kunnen voelen tot een vrouw (gehoor CGVS, p. 20).

Uit al deze vaststellingen kan worden geconcludeerd dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat u homoseksueel geaard bent. Bijgevolg kan u niet overtuigen dat u bij terugkeer naar Liberia vervolging of ernstige schade zou riskeren omwille van uw seksuele geaardheid.

U heeft evenmin kunnen overtuigen dat u - omwille van uw beweerde seksuele relatie met Prince Togba in ruil voor materiële voordelen - gepercipieerd zou zijn of worden als homoseksueel en dat u daardoor een risico zou lopen bij terugkeer naar Liberia.

U stelde dat u vanaf maart 2015 problemen kreeg nadat een Liberiaan die in Senegal verbleef, boos op u was omdat u de auto van Prince mocht gebruiken. U vermoedde dat deze Liberiaan die in Senegal verbleef iets met Prince had (gehoor CGVS, p. 13). Doordat deze man u 2 maal in het publiek interpelleerde en Prince vernoemde, raakten de buurtbewoners en uw huisbaas op de hoogte van uw (beweerde) homoseksuele relatie met Prince. Gevraagd naar de naam van deze man die aan de basis lag van uw beweerde problemen, bleek u deze niet te kunnen geven (gehoor CGVS, p. 13). Dit wekt verbazing, omdat u ten eerste wel stelt te weten dat het een Liberaan is die in Senegal verblijft (gehoor

CGVS, p. 13); ten tweede beweerde dat u Prince over deze man interpelleerde (gehoor CGVS, p. 15) en ten derde beweerde dat u van uw huisbaas hoorde dat de namen van u, van Prince en van de Liberiaan uit Senegal in een talkshow werden genoemd (gehoor CGVS, p. 15). Het is vreemd dat u de naam van deze man nooit zou hebben vernomen/kan reproduceren, vooral gezien het belang van deze persoon in uw persoonlijk vervolgingsrelaas. Verder kunnen ook vragen gesteld worden bij uw bewering dat deze Liberiaan uit Senegal, waarvan u zei dat u vermoedt dat hij iets had met Prince, tot 2 maal toe (in maart en november 2015) het risico zou hebben genomen om u publiekelijk uit te schelden omdat hij vond dat u uit de buurt van Prince moest blijven (gehoor CGVS, p. 13-15). U beweerde immers dat door die publiekelijke ruzies de buurtbewoners en uw huisbaas u ervan begonnen te verdenken dat u een homoseksuele relatie had met Prince, maar u lijkt eraan voorbij te gaan dat de Liberiaan uit Senegal zodoende de verdenking evengoed op hem liet rusten. Het is weinig aannemelijk dat iemand die werkelijk een relatie zou hebben gehad met Prince en jaloers op u was en zei dat u uit zijn buurt moest blijven, het risico zou hebben genomen om hierover publiekelijk zijn ongenoegen te uiten in een homofobe samenleving als Liberia.

Daarnaast is uw kennis over Prince Togba, met wie u van januari 2015 tot november 2015 een relatie had, erg beperkt, zodat getwijfeld kan worden aan uw vermeende relatie met hem. U kan zijn leeftijd niet preciseren en weet ook niet waar hij van afkomstig is in Liberia of waar zijn familie leeft (gehoor CGVS, p. 23). Gevraagd wat hij doet in het leven, spreekt u enkel het vermoeden uit dat hij zakenman is omdat hij een container met goederen opstuurde naar Liberia, maar u kan niet preciseren wat voor beroep hij in de VS uitoefende. Dit is des te merkwaardiger, omdat u zei dat u er hem vragen over stelde (gehoor CGVS, p. 24). U weet ook niet of hij een reguliere partner had in de VS (gehoor CGVS, p. 24). Verder is het ook merkwaardig dat u niet over contactgegevens van Prince Togba beschikt en dat jullie klaarblijkelijk ook geen plannen maakten om elkaar later te contacteren, hetgeen toch verbazing wekt gezien uw bewering dat uw relatie aan de basis ligt van jullie beider beslissing om Liberia te verlaten (gehoor CGVS, p. 24).

Dit laat toe om de seksuele relatie met Prince Togba in ruil voor materiële voordelen, alsook uw directe problemen met de Liberiaanse man uit Senegal te betwijfelen.

Tot slot kan worden opgemerkt dat op uw Facebook account op naam van Vict Neah, een naam die door u werd opgegeven tijdens het gehoor door het CGVS (gehoor CGVS, p. 30), op 13 augustus 2015 een foto werd gepost waarop u op de luchthaven van Seoel (Zuid Korea) bent te zien. Onder de 425 vrienden die aan deze account zijn gelinkt bevinden zich overigens opvallend veel Koreaanse vrienden. Dit wijst er sterk op dat u in Zuid-Korea bent geweest, en met name daar was op een moment (augustus 2015) dat zich situeert in de periode maart-november 2015, die door u aangehaald werd als de periode waarin u problemen kreeg. De andere foto's die op het account zijn te zien en die in Liberia werden genomen, zijn van latere datum. Bijgevolg kan uw recent verblijf en met name uw verblijf in Monrovia in de periode dat u verklaarde problemen te hebben gekregen, worden betwijfeld.

Uit het voorgaande kan worden geconcludeerd dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Liberia zou gepercipieerd worden als homoseksueel, omdat u in ruil voor materiële voordelen seks zou hebben gehad met een man.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u met betrekking tot Liberia een 'gegronde vrees voor vervolging' zou kunnen invoeren of er bij terugkeer een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, omwille van uw beweerde homoseksuele geaardheid.

U legde geen documenten neer om uw identiteit of reisweg te staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift de schending aan van de materiële motiveringsplicht. "Verzoeker is het niet eens met de argumentatie van het CGVS". Hij heeft nooit de intentie gehad de Belgische asielinstanties te misleiden aangaande zijn identiteit. Hij beseft dat het een erg moeilijke taak is voor de asielinstantie om na te gaan en te beoordelen of een kandidaat vluchteling die stelt homoseksueel te zijn, ook effectief homoseksueel is. Verzoeker heeft getracht een zo goed mogelijk beeld te scheppen van zijn geaardheid. Hij heeft eerlijk geantwoord op alle gestelde vragen, ook al waren die soms erg intiem. Onder grote sociale druk, startte verzoeker een relatie met Rebecca, met wie hij samen een zoontje kreeg. Het feit van een relatie gehad te hebben met een vrouw, sluit niet uit

dat verzoeker homoseksueel geaard is. Nadien startte verzoeker opnieuw een relatie met een man, zijnde Prince Togba. Wat betreft de facebook account van verzoeker op naam van Vict Neah, licht verzoeker toe dat de foto die gepost werd op 13 augustus 2015 niet dateert van 15 augustus 2015, maar van geruime tijd voordien, namelijk rond 11 april 2015. Verzoeker reisde naar Zuid-Korea op uitnodiging van Lee John, een Koreaan.

In ondergeschikte orde, verzoekt verzoeker Uw Raad hem het statuut van subsidiaire bescherming te willen toekennen minstens op basis van artikel 48/4, § 2, b).

Omwille van zijn homoseksuele geaardheid, is de kans dat verzoeker het slachtoffer wordt van folterpraktijken en onmenselijke, vernederende behandelingen reëel.

3. Aangezien verzoeker de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert en de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, zal het middel vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

Beoordeling

3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

3.2. Voor iedere vorm van internationale bescherming, voor de vluchtelingenstatus en voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van het verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van het verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoekende partij en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden.

3.3. Verzoeker kan niet beweren dat hij nooit de intentie had de Belgische asielinstanties te misleiden aangaande zijn identiteit nu uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker goed wist van waar hij kwam en met welke vlucht. Verzoeker heeft hogere studies gedaan en internationaal gereisd zodat niet

aannemelijk is dat hij zich hierin kan vergissen, laat staan dat hij zijn naam niet correct kan melden of dat hij niet weet dat hij dezelfde dag is toegekomen nl. 13 december 2015 en niet twee dagen eerder zoals hij beweerde (zie mail van de Federale politie–Brussels Airport van 13 december 2015). Verzoeker wist dat er camerabeelden waren en hij aldus genoodzaakt was om de waarheid te vertellen. Dat hij daarop toch zijn ware identiteit meedeelde is geenszins te wijten aan een spontane zin om de waarheid te vertellen. Verzoeker stelt dat hij *“erg bevreesd was – hij heeft zijn land van herkomst verlaten omwille van een vrees voor vervolging omwille van zijn seksuele geaardheid. Hij was bang om teruggestuurd te worden en daarom gaf hij in eerste instantie een andere naam en geboortedatum op. Echter, één dag later heeft hij zijn ware identiteit ter kennis gebracht van de DVZ. Hij heeft inderdaad een vergissing begaan door een foutieve identiteit op te geven, maar hij heeft deze vergissing ook onmiddellijk zelf gecorrigeerd, zodat men moeilijk kan spreken over een blijvende misleiding van de Belgische asielinstanties”*. Verzoeker vergist zich wanneer hij meent dat een valse naam poneren niet kan beletten dat hij het voorwerp kon worden van een bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoekers handelwijze tast zijn geloofwaardigheid aan.

Dit klemmt te meer nu uit verzoekers facebook account blijkt dat een foto werd gepost op 13 augustus 2015 die dateert van 15 augustus 2015. Verzoeker beweert dat deze foto rond 11 april 2015 werd genomen toen hij naar Zuid-Korea reisde op uitnodiging van een Koreaan. Verzoeker kon echter het land niet binnen omwille van problemen met betrekking tot de rechtsgeldigheid van de uitnodiging en zou 2 dagen daarna naar Liberia terug moeten reizen. Verzoeker heeft aldus evenmin ononderbroken in Liberia gewoond zoals hij laat blijken.

3.4. De bestreden beslissing gaat uitvoering in op verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid. Verzoeker bevestigt dat het een erg moeilijke taak is voor de asielinstantie om na te gaan en te beoordelen of een kandidaat vluchteling die stelt homoseksueel te zijn, ook effectief homoseksueel is. Hij stelt dat hij getracht heeft een zo goed mogelijk beeld te scheppen van zijn geaardheid. *“Hij heeft eerlijk geantwoord op alle gestelde vragen, ook al waren die soms erg intiem. Verzoeker heeft uitgelegd dat hij gevoelens voor jongens begon te ontwikkelen vanaf de leeftijd van 12-13 jaar, toen hij op internaat in Ghana zat. Zijn eerste seksuele ervaring deelde hij met E., zijn kamergenoot. Verzoeker deelt mee dat indien hij niet homoseksueel geaard was, hij geen betrekking zou gehad hebben met deze jongen. Anale seks is toch wel vrij verregaand en kan niet teruggeschoefd worden als een “experiment” van jongens van 13 jaar oud. Nadien had verzoeker opnieuw seksuele betrekkingen met Joe, een jongen uit de buurt. Zij ontmoetten elkaar in het zwembad. Hij kreeg daarop ernstige problemen met zijn ouders. Zijn vader sloeg hem zelfs en hij diende te beloven dat dit nooit meer zou herhaald worden. Onder grote sociale druk, startte verzoeker een relatie met Rebecca, met wie hij samen een zontje kreeg. Het feit van een relatie gehad te hebben met een vrouw, sluit niet uit dat verzoeker homoseksueel geaard is. Nadien startte verzoeker opnieuw een relatie met een man, zijnde Prince Togba. Aanvankelijk betrof het een zakelijke overeenkomst –Prince gaf ongeveer 500 dollar om de huur te betalen, in ruil voor een seksuele relatie. Nadien werd verzoeker echt verliefd op hem. De relatie werd een liefdesrelatie en van zakelijkheid was geen sprake meer. Deze relatie kwam ter ore van de buurtbewoners en huiseigenaar van verzoeker, waardoor zijn leven in gevaar werd gebracht, daar homoseksualiteit beschouwd wordt als een misdrijf in Liberia. Verzoeker heeft zijn homoseksuele geaardheid voldoende aannemelijk gemaakt en loopt het risico vervolgd te worden in geval van terugkeer naar Liberia”*.

3.5. Verzoeker beweert vervolging te vrezen in Liberia omwille van zijn homoseksuele geaardheid. De Raad neemt aan dat het aantonen van een seksuele geaardheid gevoelig kan liggen en niet evident is. Indien de kandidaat-asielzoeker echter geen bewijs kan verschaffen aangaande zijn of haar seksuele oriëntatie en/of er is een gebrek aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst, dan stelt ook UNHCR dat de seksuele oriëntatie dient te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker (UNHCR, Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity, Genève, 2008, nr. 35). De Raad benadrukt dat kan verwacht worden dat verzoekende partij minstens doorleefde verklaringen aflegt aangaande haar eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit die verder reiken dan stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit. Ook kan sociale aanknoping worden verwacht en dus enige bekendheid worden aangetoond met de situatie van homoseksuelen in haar land van oorsprong en eventueel ook in België. Van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel en omwille van deze seksuele geaardheid beweert een vrees te hebben of een risico te lopen in zijn land van oorsprong kan worden verwacht dat hij dit overtuigend aantoonst.

3.6. Uit het CGVS-gehoor blijkt echter dat verzoeker vaag en vrij stereotiep blijft. Immers verzoeker heeft het uitsluitend over seksuele relaties en nergens kan blijken dat verzoeker een (h)echte relatie met een man wil die verder gaat dan het seksuele. Bovendien, wat verzoekers verklaringen betreffen inzake zijn eerste seksuele ervaring kan inderdaad vastgesteld worden dat dit niet verder ging dan experimentele seks op een jonge leeftijd. Verzoeker geeft zelf aan dat de jongens op het internaat enkel de seks met elkaar hadden *'Omdat we geen kans hadden om seks te hebben met een meisje'* (gehoor CGVS, p. 18). Gevraagd of hij – indien er zich toen wel de kans zou hebben voorgedaan om met een meisje seks te hebben – dan seks zou hebben gehad met een meisje antwoordde hij *'Ja, misschien'* (gehoor CGVS, p. 18). Ook uit verzoekers verklaringen over zijn tweede seksuele ervaring met een jongen J. aan het zwembad in Ghana kan niet blijken dat dit verder gaat dan louter seksuele experimenten te meer verzoeker stelt dat hij er mee stopte toen zijn ouders er achter kwamen en zij dit gedrag streng veroordeelden en straffen. Opnieuw geeft verzoeker niet aan dat hij werkelijk op zoek was naar een relatie. Integendeel, de enige relatie die verzoeker gehad heeft was met een vrouw bij wie hij 3 jaar bleef en een kind had.

3.7. Voorts is ook verzoekers relatie met P. geheel ongeloofwaardig. Vooreerst is verzoekers kennis over P., met wie hij van januari 2015 tot november 2015 een relatie zou hebben gehad, ontoereikend om een relatie aan te tonen (CGVS-verhoor p. 28, *'welke activiteiten had u met uw partner? Seks en relaxeren in de Royal Club'*). Verzoeker kent de leeftijd van P. niet, weet niet waar in Liberia hij vandaan komt of familie heeft (gehoor CGVS, p. 23), noch zijn beroep in Liberia of de Verenigde Staten, of hij een relatie had in de VS en zijn contactgegevens in de Verenigde Staten (gehoor CGVS, p. 24). Verzoeker maakt het bestaan van deze man niet aannemelijk, minstens niet dat hij hiermee een seksuele relatie had. Bovendien, en niet in het minst, is geheel ongeloofwaardig dat een man uit de Verenigde Staten al naar Liberia zou vertrekken om zaken te doen op een ogenblik dat de ebola crisis hard toeslaat en uiterst gevaarlijk en besmettelijk was. Nog minder is het aannemelijk dat hij dan betalende seks zou zoeken met een voor hem onbekende man van wie hij weet dat de ganse familie was gestorven aan ebola. Het is dan ook niet redelijk te veronderstellen dat P. op deze uiterst onverantwoorde wijze zou handelen en hiermee zijn eigen leven op het spel zetten. Verzoeker toont dan ook niet aan nog een seksuele relatie te hebben met een man na zijn relatie met R..

3.8. Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat de commissaris-generaal terecht stelt dat indien verzoeker wel gevolgd zou worden – terwijl de Raad zijn relatie met P. niet gelooft - zijn verklaringen over zijn relatie met P. op een zakelijke, rationele en vooral financiële keuze berust en dat nergens uit verzoekers verklaringen valt af te leiden dat deze te maken heeft met een homoseksuele geaardheid van verzoeker (zie zijn verklaringen gehoor CGVS, p. 25-26). Verzoeker voegt eraan toe dat hij een goede job had in zijn thuisland, en dat hij dus niet om economische redenen naar Europa is gekomen. Echter verzoeker toont geen homoseksuele geaardheid aan zodat hij niet aantoonde dat hij in Liberia problemen had en hiervoor zijn land moest verlaten. Echter indien verzoeker geen financiële noden had, dan kan de Raad ook niet inzien dat verzoeker zich voor geld diende te prostitueren aan P.. Dit ondergraft andermaal de waarachtigheid van verzoekers relatie met P..

3.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

3.10. In ondergeschikte orde, verzoekt verzoeker Uw Raad hem het statuut van subsidiaire bescherming te willen toekennen minstens op basis van artikel 48/4, § 2, b).

Omwille van zijn homoseksuele geaardheid, is de kans dat verzoeker het slachtoffer wordt van folterpraktijken en onmenselijke, vernederende behandelingen reëel.

3.11. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals

bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Besluit

3.12. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

3.13. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

K. DECLERCK